

Bogen er opdelt i fem kapitler. Det første omhandler de tre kendte skoler i international politik, realist-, interdependens- og dependens-skolen. Det andet kapitel handler om aktører, både statslige og ikke-statslige. Udenrigspolitik, det internationale system samt subsystemer analyseres i henholdsvis kapitel tre og fire. Det femte kapitel beskæftiger sig med interaktioner, konflikter og samarbejde. Alt i alt er bogen en slags forret for dem, som har lyst til at smage den franske skole inden for international politik.

Jean-Jacques Roche, *Le système international contemporain*, Paris: Montchrestien, 1992, 159 s.

Med denne bog har forfatteren, som er professor i statskundskab ved Grenoble Universitet, demonstreret både sin pædagogiske og faglige kompetence. Selv om bogen er en kronologisk gennemgang af det internationale systems udvikling siden 1945, er den langt fra en ren historisk beskrivelse. For at analysere alle de vigtige faktorer, som på en eller anden måde har haft en afgørende rolle i det internationale systems dynamiske processer, har Roche valgt Michael Brechers definition af systemet som udgangspunkt. På basis af Brechers definition har Roche konstrueret en operationel model "à vocation globale". Modellen består simpelthen af to hovedbegreber: *stabilitet* og *ligevægt* samt naturligvis også deres modsætninger, altså *ustabilitet* og *uligevægt*. På den måde kan læseren følge, trin for trin og uden vanskelighed, de forskellige systemers karakteristika fra 1945 frem til perioden efter Gorbachev. Modellen som sådan kan opfattes som banal. Men når Roche går i gang med sin analyse, finder man ud af, at de forskellige varianter og ikke mindst de mulige kombinationer er mere sofistikerede, end man først havde troet. Alt i alt er bogen et godt redskab til en bedre forståelse af international politik.

Mehdi Mozaffari
Institut for Statskundskab